VISPĀRĒJĀS TIESAS SPRIEDUMS (septītā palāta)

2025. gada 16. jūlijā*

Eiropas Savienības preču zīme – Spēkā neesības atzīšanas process – Eiropas Savienības grafiska preču zīme "Iceland" – Absolūts spēkā neesības pamats – Aprakstošs raksturs – Regulas (EK) Nr. 207/2009 7. panta 1. punkta c) apakšpunkts (tagad – Regulas (ES) 2017/1001 7. panta 1. punkta c) apakšpunkts)

Lietā T-106/23

Iceland Foods Ltd, Dīsaida [*Deeside*] (Apvienotā Karaliste), ko pārstāv *G. Vos*, advokāts,

prasītāja,

ko atbalsta

***International Trademark Association* (*INTA*)**, Ņujorka (Amerikas Savienotās Valstis), ko pārstāv *N. Parrotta*, *M. Perraki* un *A. Lubberger*, advokāti,

persona, kas iestājusies lietā,

pret

Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma biroju (*EUIPO*), ko pārstāv *V. Ruzek*, pārstāvis,

atbildētājs,

otra procesa *EUIPO* Apelācijas padomē dalībniece, kas iestājusies lietā Vispārējā tiesā –

Icelandic Trademark Holding ehf, Reikjavika (Islande), ko pārstāv *A. von Mühlendahl* un *H. Hartwig*, advokāti,

VISPĀRĒJĀ TIESA (septītā palāta)

šādā sastāvā: priekšsēdētāja K. Kovalika-Baņčika [*K. Kowalik-Bańczyk*], tiesneši E. Butidžidžs [*E. Buttigieg*], J. Dimitrakopuls [*I. Dimitrakopoulos*] (referents),

sekretārs: G. Mitrevs [*G. Mitrev*], administrators,

ņemot vērā tiesvedības rakstveida daļu,

* Tiesvedības valoda – angļu.

pēc 2024. gada 16. oktobra tiesas sēdes

pasludina šo spriedumu.

Spriedums

1 Ar prasību, kas pamatota ar LESD 263. punktu, prasītāja *Iceland Foods Ltd* lūdz atcelt Savienības Intelektuālā īpašuma biroja (*EUIPO*) Paplašinātās apelācijas padomes 2022. gada 15. decembra lēmumu lietā R 1613/2019-G (turpmāk tekstā – "apstrīdētais lēmums").

Tiesvedības priekšvēsture

2 2018. gada 23. janvārī *Icelandic Trademark Holding ehf* iesniedza *EUIPO* spēkā neesības atzīšanas pieteikumu attiecībā uz Eiropas Savienības preču zīmi, kas reģistrēta pēc prasītājas 2013. gada 12. februārī iesniegtā reģistrācijas pieteikuma attiecībā uz zemāk attēloto grafisko apzīmējumu:

3 Preces un pakalpojumi, ko aptver apstrīdētā preču zīme, kuru ir lūgts atzīt par spēkā neesošu, ietilpst 29., 30. un 35. klasē atbilstoši pārskatītajam un grozītajam 1957. gada 15. jūnija Nicas Nolīgumam par preču un pakalpojumu starptautisko klasifikāciju preču zīmju reģistrācijas vajadzībām un attiecībā uz katru no šīm klasēm atbilst šādam aprakstam:

– 29. klase: "Gaļa, mājputnu un medījumu gaļa; gaļas, augļu vai dārzeņu ekstrakti; konservēti, žāvēti un termiski apstrādāti augļi un dārzeņi; augļu un/vai dārzeņu ekstrakti; gaļas izstrādājumi; desas; želejas, ievārījumi, kompoti, augļu un dārzeņu konservi; 29. klasē iekļautie deserti; olas, piens; piena produkti; jogurts; pārtikas eļļas un tauki; rieksti un riekstu sviests; marinēti dārzeņi, tofu; pastas; zupas; riekstu pastas; saldēta pārtika, kas ietilpst 29. klasē; čipsi un kartupeļu produkti (pārtikai); gatavi ēdieni un to sastāvdaļas; vieglas uzkodas; neviens no iepriekš minētajiem produktiem nav pilnībā vai galvenokārt uz zivs pamata";

– 30. klase: "Kafija, tēja, kakao, cukurs, rīsi, tapioka, sāgo, kuskuss, kafijas aizstājēji, kafijas esences, kafijas ekstrakti, kafijas un cigoriņu maisījumi; šokolāde; šokolādes produkti; milti un izstrādājumi no graudaugiem un/vai rīsiem, un/vai miltiem; maize, cepumi, kūkas, plātsmaizes, konditorejas izstrādājumi, saldējums; medus, trekse; melase, sīrupi; raugs, cepamais pulveris; sāls, sinepes; etiķis, pipari, mērces, kečups, salātu mērces; garšvielas; augļu piedevas; pārtikas ledus; saldējums, sorbets (saldēts deserts), saldēti konditorejas izstrādājumi; produkti saldējuma un/vai pārtikas ledus un/vai saldētu saldumu pagatavošanai; brokastu pārslas; picas, makaroni un makaronu izstrādājumi; olu krēms pulverī; putukrējumi; uzpūteņi; pudiņi; gaļas pīrāgi; majonēze; vielas gaļas mīkstināšanai lietošanai mājas apstākļos; bišu māšu peru pieniņš lietošanai pārtikā [nav paredzēts lietošanai medicīnā]; dabīgie saldinātāji; gatavi ēdieni un to sastāvdaļas, vieglas uzkodas, visi ietilpst 30. klasē; saldēta pārtika, kas ietilpst 30. klasē; garšaugi";

– 35. klase: "Mazumtirdzniecības pakalpojumi, mazumtirdzniecības veikalu pakalpojumi, pasta mazumtirdzniecības pakalpojumi, elektroniskās vai tiešsaistes mazumtirdzniecības pakalpojumi, lielveikalu un dižveikalu pakalpojumi, kas saistīti ar gaļas, mājputnu gaļas, medījumu gaļas, augļu un dārzeņu ekstraktu, konservētu, žāvētu un termiski apstrādātu augļu un dārzeņu, augļu un/vai dārzeņu ekstraktu, gaļas produktu, desu, želeju, džemu, augļu konservu, dārzeņu konservu, kompotu, desertu, olu, pienu, piena produktu, jogurtu, pārtikas sojas olbaltumvielu, pārtikas eļļu un tauku, riekstu un riekstu sviestu, marinētu dārzeņu, garšaugu, tofu, pastētu, zupu, riekstu pastu, saldētu pārtikas produktu, čipsu un kartupeļu produktu (pārtikai), gatavu ēdienu un to sastāvdaļu, uzkodu, kafiju, tēju, kakao, cukura, rīsu, tapioka, sāgo, kuskusa, kafijas aizstājēju, kafijas esenču, kafijas ekstraktu, kafijas un cigoriņu maisījumu, šokolādes, šokolādes produktu, miltu un izstrādājumu no graudaugiem un/vai rīsiem, un/vai miltiem, maizes, cepumu, mini cepumu, kūku, smalkmaizīšu, konditorejas izstrādājumu, pārtikas ledus, medus, melases, sīrupu, rauga, cepamo pulveru, sāls, sinepes, etiķa, piparu, mērces, kečupu, salātu mērces, garšvielu, čatnija, saldo desertu, saldējuma, pārtikas ledus, ledus konditorejas izstrādājumu, produktu saldējuma un/vai pārtikas ledus un/vai ledus konditorejas izstrādājumu ražošanai, brokastu pārslu, picu, makaronu un makaronu izstrādājumu, krējuma pulveru, putukrējumu, uzpūteņu; pudiņu; gaļas pīrāgu, majonēžu, gaļas mīkstinātāju lietošanai mājas apstākļos, peru pieniņa lietošanai pārtikā (izņemot lietošanai medicīnā), dabīgo saldinātāju pārdošanu; reklāmas pakalpojumi; mārketinga un reklāmas pakalpojumi; klientu lojalitātes programmu un pārdošanas un reklāmas veicināšanas programmu organizēšana, darbība un uzraudzība; informācijas, konsultāciju un konsultāciju pakalpojumi visās iepriekš minētajās jomās".

4 Pieteikuma par spēkā neesības atzīšanu pamatojumam norādītie spēkā neesības pamati būtībā bija tie, kas paredzēti Padomes Regulas (EK) Nr. 207/2009 (2009. gada 26. februāris) par Eiropas Savienības preču zīmi (OV 2009, L 78, 1. lpp.), redakcijā ar grozījumiem, 52. panta 1. punkta a) apakšpunktā, lasot to kopsakarā ar minētās regulas 7. panta 1. punkta b), c) un g) apakšpunktu (kļuvuši attiecīgi par Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2017/1001 (2017. gada 14. jūnijs) par Eiropas Savienības preču zīmi (OV 2017, L 154, 1. lpp.) 59. panta 1. punkta a) apakšpunktu un 7. panta 1. punkta b), c) un g) apakšpunktu)).

5 2019. gada 27. maijā Anulēšanas nodaļa apmierināja pieteikumu par spēkā neesības atzīšanu attiecībā uz visām šā sprieduma 3. punktā minētajām precēm un pakalpojumiem.

6 2019. gada 24. jūlijā prasītāja iesniedza *EUIPO* apelācijas sūdzību par Anulēšanas nodaļas lēmumu.

7 Procesā Paplašinātajā apelācijas padomē *Icelandic Trademark Holding* izvirzīja vēl vienu spēkā neesības pamatu papildus tiem, kuri izvirzīti procesā Anulēšanas nodaļā, kas būtībā ir balstīts uz Regulas Nr. 207/2009 52. panta 1. punkta a) apakšpunkta un 7. panta 1. punkta f) apakšpunkta (kļuvis par Regulas 2017/1001 7. panta 1. punkta f) apakšpunktu) piemērošanu.

8 Ar apstrīdēto lēmumu Paplašinātā apelācijas padome noraidīja šo apelācijas sūdzību. Būtībā tā, pirmām kārtām, uzskatīja, ka pieteikums par apstrīdētās preču zīmes spēkā neesības atzīšanu, kas pamatots ar Regulas Nr. 207/2009 7. panta 1. punkta f) apakšpunktu, ir nepieņemams tā novēlotas iesniegšanas apelācijas stadijā dēļ.

9 Otrām kārtām, Paplašinātā apelācijas padome, pirmkārt, uzskatīja, ka konkrētā sabiedrības daļa, proti, plaša angļu valodā runājošā Eiropas Savienības sabiedrība, apstrīdēto preču zīmi uztver kā norādi uz to, ka ar to aptverto preču un pakalpojumu izcelsmes valsts ir Islande. Tā piebilst, ka šī

uztvere nemainās apstrīdētās preču zīmes grafisko elementu dēļ, jo tie ir dekoratīvi. Līdz ar to tā uzskata, ka minētā preču zīme ir tikusi reģistrēta, pārkāpjot Regulas Nr. 207/2009 7. panta 1. punkta c) apakšpunktu.

10 Otrkārt, Paplašinātā apelācijas padome būtībā atgādināja, ka pietiek ar to, ka ir piemērojams viens no absolūtajiem atteikuma pamatiem, lai attiecīgo apzīmējumu nevarētu reģistrēt kā Eiropas Savienības preču zīmi. Katrā ziņā, ja minētā preču zīme būtu jāizvērtē, ņemot vērā Regulas Nr. 207/2009 7. panta 1. punkta b) apakšpunkta noteikumus, tā būtu jāuzskata par tādu, kurai nav atšķirtspējas.

Lietas dalībnieku prasījumi

11 Prasītājas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

– atcelt apstrīdēto lēmumu;

– nodot lietu atpakaļ Anulēšanas nodaļai turpmākai izskatīšanai;

– piespriest *EUIPO* atlīdzināt tiesāšanās izdevumus šajā tiesvedībā un *Icelandic Trademark Holding* atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, kas radušies procesā *EUIPO* Anulēšanas nodaļā un Apelācijas padomē.

12 *EUIPO* prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

– noraidīt prasību;

– uzaicinājuma ierasties uz tiesas sēdi gadījumā piespriest prasītājai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

13 *Icelandic Trademark Holding* prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

– noraidīt prasību;

– piespriest prasītājai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

14 *International Trademark Association* (*INTA*) prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

– atcelt apstrīdēto lēmumu;

– nolemt, ka tā savus tiesāšanās izdevumus sedz pati.

Juridiskais pamatojums

15 Prasītāja būtībā izvirza divus pamatus, kas attiecas, pirmkārt, uz Regulas Nr. 207/2009 7. panta 1. punkta c) apakšpunkta pārkāpumu un, otrkārt, uz minētās regulas 7. panta 1. punkta b) apakšpunkta pārkāpumu.

Par pirmo pamatu – Regulas Nr. 207/2009 7. panta 1. punkta c) apakšpunkta pārkāpumu

16 Paplašinātā apelācijas padome būtībā uzskatīja, ka konkrētai sabiedrības daļai apstrīdētā preču zīme apraksta preču un pakalpojumu, kurus tā aptver, ģeogrāfisko izcelsmi vai to īpašības, it īpaši, ņemot vērā ļoti plašo atpazīstamību, kas piemīt ģeogrāfiskajam nosaukumam “Islande”, un šīs valsts iezīmēm ekoloģijas, atjaunīgās enerģijas, ekonomiskās labklājības, kvalificēta darbaspēka, rūpniecības un faktiskā eksporta jomā. Šie elementi ļaujot secināt, ka konkrētās sabiedrības daļas uztverē Islande ir valsts, kas var ražot daudzus dažādu preču veidus un sniegt plašu pakalpojumu klāstu. Tādējādi Paplašinātās apelācijas padomes ieskatā konkrētā sabiedrības daļa veidojot saikni starp attiecīgajām precēm un pakalpojumiem un apstrīdēto preču zīmi kā tādu, kas norāda uz to ģeogrāfisko izcelsmi vai noteiktām to īpašībām, kuras ir konkrēti saistītas ar šo ģeogrāfisko izcelsmi.

17 Prasītāja un *INTA* apgalvo, ka Paplašinātā apelācijas padome esot pārkāpusi Regulas Nr. 207/2009 7. panta 1. punkta c) apakšpunktu. Tās apstrīd Paplašinātās apelācijas padomes vērtējumus un līdz ar to secinājumu par apstrīdētās preču zīmes aprakstošo raksturu attiecībā uz visām attiecīgajām precēm un pakalpojumiem.

18 Konkrētāk, prasītāja uzskata, ka, lai gan nepastāv Savienības mēroga tiesību akti, kas aizliegtu valstu nosaukumus reģistrēt kā preču zīmes, Paplašinātā apelācijas padome apstrīdētajā lēmumā tomēr faktiski ir noteikusi šādu aizliegumu. Šajā ziņā tā pēc prasītājas domām esot pamatojusies uz kritērijiem, kas nav izšķiroši, piemēram, uz to, ka konkrētajai sabiedrības daļai ir pazīstams ģeogrāfiskais nosaukums “Iceland”, vai uz neprecīzām un neapstiprinātām šīs vietas iezīmēm, kurām katrā ziņā nav nozīmes. Turklāt tā neesot ņēmusi vērā dažas prasītājas iesniegtās aptaujas. Visbeidzot prasītāja pārmet Paplašinātajai apelācijas padomei, ka tā esot kļūdaini uzskatījusi, ka apstrīdētās preču zīmes grafiskie elementi kalpojot vienīgi vārdiskā elementa izcelšanai. Pat ja vārdiskā preču zīme “Iceland” būtu jāuzskata par aprakstošu Regulas Nr. 207/2009 7. panta 1. punkta c) apakšpunkta izpratnē – prasītāja to apstrīd –, tipogrāfiski atšķirtspējīgie grafiskie elementi kombinācijā ar apstrīdētās preču zīmes sarkano un dzelteno fonu neļauj to uzskatīt par aprakstošu.

19 *EUIPO* un persona, kas iestājusies lietā, apstrīd prasītājas un *INTA* argumentus.

20 Šajā ziņā no judikatūras izriet, ka saskaņā ar Regulas Nr. 207/2009 52. panta 1. punkta a) apakšpunktu Eiropas Savienības preču zīmi atzīst par spēkā neesošu, pamatojoties uz *EUIPO* iesniegtu pieteikumu, ja šī preču zīme ir reģistrēta pretrunā šīs regulas 7. panta noteikumiem.

21 Atbilstoši Regulas Nr. 207/2009 7. panta 1. punkta c) apakšpunktam nereģistrē preču zīmes, kuras sastāv tikai no apzīmējuma vai norādes, kas tirdzniecībā var kalpot, lai norādītu veidu, kvalitāti, daudzumu, paredzēto nolūku, vērtību, preču ražošanas vai pakalpojumu sniegšanas ģeogrāfisko izcelsmi vai laiku, un citas preču un pakalpojumu īpašības. Saskaņā ar Regulas Nr. 207/2009 7. panta 2. punktu (kļuvis par Regulas 2017/1001 7. panta 2. punktu) Regulas Nr. 207/2009 7. panta 1. punkts ir piemērojams pat tad, ja atteikuma pamats pastāv tikai vienā Savienības daļā.

22 Tiek uzskatīts, ka šie apzīmējumi vai norādes nespēj pildīt preču zīmes pamatfunkciju, proti, identificēt preces vai pakalpojuma komerciālo izcelsmi (spriedumi, 2003. gada 23. oktobris, ITSB/*Wrigley*, C-191/01 P, EU:C:2003:579, 30. punkts, un 2002. gada 27. februāris, *Eurocool Logistik*/ITSB (“EUROCOOL”), T-34/00, EU:T:2002:41, 37. punkts).

23 Lai uz apzīmējumu attiektos Regulas Nr. 207/2009 7. panta 1. punkta c) apakšpunktā noteiktais aizliegums, tam jābūt pietiekami tieši un konkrēti saistītam ar attiecīgajām precēm vai pakalpojumiem, lai attiecīgā sabiedrības daļa varētu nekavējoties un bez papildu pārdomām uztvert attiecīgo preču vai pakalpojumu aprakstu vai kādu no to īpašībām (skat. spriedumus, 2005. gada 12. janvāris, *Deutsche Post EURO EXPRESS*/ITSB ("EUROPREMIUM"), T-334/03, EU:T:2005:4, 25. punkts un tajā minētā judikatūra, un 2005. gada 22. jūnijs, *Metso Paper Automation*/ITSB ("PAPERLAB"), T-19/04, EU:T:2005:247, 25. punkts un tajā minētā judikatūra).

24 Turklāt, lai gan nav nozīmes, vai šāda īpašība ir pamatīpašība vai papildīpašība komerciālā ziņā, īpašībai Regulas Nr. 207/2009 7. panta 1. punkta c) apakšpunkta izpratnē tomēr ir jābūt objektīvai un cieši saistītai ar preces vai pakalpojuma raksturu, kā arī raksturīgai un pastāvīgai attiecībā uz šo preci vai pakalpojumu (skat. spriedumu, 2019. gada 7. maijs, *Fissler*/*EUIPO* ("vita"), T-423/18, EU:T:2019:291, 44. punkts un tajā minētā judikatūra).

25 Konkrētāk, attiecībā uz apzīmējumiem vai norādēm, kurus var izmantot, lai apzīmētu to preču kategoriju ģeogrāfisko izcelsmi vai galamērķi vai to pakalpojumu kategoriju sniegšanas vietu, par kuriem iesniegts Eiropas Savienības preču zīmes reģistrācijas pieteikums, it īpaši ģeogrāfiskajiem nosaukumiem, pastāv vispārēja interese aizsargāt to pieejamību, ņemot vērā to spēju ne tikai norādīt iespējamo attiecīgo preču vai pakalpojumu kategoriju kvalitāti un citas īpašības, bet arī dažādi ietekmēt patērētāju izvēli, piemēram, piesaistot preces vai pakalpojumus vietai, kas izraisa pozitīvu attieksmi (spriedums, 2018. gada 6. septembris, *Bundesverband Souvenir – Geschenke – Ehrenpreise*/*EUIPO*, C-488/16 P, EU:C:2018:673, 37. punkts; pēc analoģijas skat. arī spriedumu, 1999. gada 4. maijs, *Windsurfing Chiemsee*, C-108/97 un C-109/97, EU:C:1999:230, 26. punkts).

26 Šajā ziņā jāatgādina – pirmkārt, kā preču zīmes nereģistrē ģeogrāfiskus nosaukumus, ja tie apzīmē noteiktas ģeogrāfiskas vietas, kam jau ir zināma reputācija vai kas ir pazīstamas saistībā ar attiecīgo preču vai pakalpojumu kategoriju un ko tādēļ ieinteresētās personas saista ar šo kategoriju, un, otrkārt, nereģistrē ģeogrāfiskos nosaukumus, ko var izmantot uzņēmumi un kas arī ir jāatstāj pieejami šiem uzņēmumiem kā attiecīgās preču vai pakalpojumu kategorijas ģeogrāfiskās izcelsmes norādes (pēc analoģijas skat. spriedumu, 1999. gada 4. maijs, *Windsurfing Chiemsee*, C-108/97 un C-109/97, EU:C:1999:230 29., 30. un 37. punkts).

27 Apzīmējuma reģistrāciju var atteikt, pamatojoties uz Regulas Nr. 207/2009 7. panta 1. punkta c) apakšpunktu, tikai tad, ja ģeogrāfiskais nosaukums, kuru tiek lūgts reģistrēt kā preču zīmi, apzīmē vietu, kas reģistrācijas pieteikuma iesniegšanas brīdī ieinteresēto personu skatījumā ir saistīta ar attiecīgo preču kategoriju, vai arī ir saprātīgi paredzams, ka šāda saikne varētu rasties nākotnē (spriedums, 2018. gada 6. septembris, *Bundesverband Souvenir – Geschenke – Ehrenpreise*/*EUIPO*, C-488/16 P, EU:C:2018:673, 38. punkts; skat. arī pēc analoģijas spriedumu, 1999. gada 4. maijs, *Windsurfing Chiemsee*, C-108/97 un C-109/97, EU:C:1999:230, 31. punkts).

28 Pat ja konkrētā sabiedrības daļa atpazīst ģeogrāfisko vietu, no tā automātiski neizriet, ka tirdzniecībā zīmi var izmantot kā ģeogrāfiskās izcelsmes norādi. Lai pārbaudītu, vai ir ievēroti apstrīdētā reģistrācijas atteikuma pamatojuma nosacījumi, jāņem vērā visi atbilstošie apstākļi, kā, piemēram, attiecīgo preču vai pakalpojumu raksturs, attiecīgās ģeogrāfiskās vietas mazāk vai vairāk ievērojamā reputācija, jo īpaši attiecīgajā ekonomikas nozarē, un tas, cik lielā mērā konkrētā sabiedrības daļa to atpazīst, attiecīgā darbības veida paražas un tas, cik lielā mērā attiecīgo preču vai pakalpojumu ģeogrāfiskā izcelsme konkrētās sabiedrības daļas izpratnē ietekmē attiecīgo preču vai apkalpojumu kvalitātes vai citu īpašību vērtējumu (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2005. gada 25. oktobris, *Peek & Cloppenburg/ITSB* ("Cloppenburg"), T-379/03, EU:T:2005:373, 49. punkts).

29 Turklāt, tā kā spēkā neesības atzīšanas procesā, kas balstīts uz absolūtu atteikuma pamatu, Eiropas Savienības preču zīme tiek prezumēta kā spēkā esoša, personai, kas iesniegusi pieteikumu par spēkā neesības atzīšanu, jāiesniedz *EUIPO* konkrēti pierādījumi, kas ļautu apšaubīt tās spēkā esību (spriedums, 2013. gada 13. septembris, *Fürstlich Castell’sches Domänenamt*/ITSB – *Castel Frères* (“CASTEL”), T-320/10, EU:T:2013:424, 28. punkts).

30 Šajā lietā, pirmām kārtām, jānorāda, ka prasītāja neapstrīd konkrētās sabiedrības daļas definīciju, kuru apstrīdētā lēmuma 89.–93. punktā ir izmantojusi Paplašinātā apelācijas padome un saskaņā ar kuru apstrīdētās preču zīmes reģistrācijas pieteikuma iesniegšanas datumā, proti, 2013. gada 12. februārī, to veidoja plaša angļu valodā runājoša Savienības sabiedrība, kas atrodas Kipras, Somijas, Īrijas, Maltas Nīderlandes, Skandināvijas valstu, tostarp Dānijas, un Apvienotās Karalistes teritorijā.

31 Otrām kārtām, apstrīdētajā lēmumā Paplašinātā apelācijas padome būtībā uzskatīja, ka būtiskai konkrētās sabiedrības daļai vārds “Iceland” zināms kā valsts, kas ietilpst tostarp Eiropas Ekonomikas zonā (EEZ), nosaukums.

32 Šajā ziņā, pirmkārt, jānorāda, ka apstrīdētā preču zīme no ģeogrāfiskā viedokļa apzīmē tādas Eiropā esošas valsts nosaukumu, ko veido salīdzinoši mazapdzīvota teritorija, kā arī lielāka platība nekā dažām Savienības un EEZ dalībvalstīm.

33 Otrkārt, jākonstatē, ka pretēji tam, ko apgalvo prasītāja, Paplašinātā apelācijas padome zināšanas par Islandi nav izmantojusi kā noteicošo kritēriju attiecīgās preču zīmes aprakstošā rakstura vērtējumā. Proti, apstrīdētā lēmuma 121. punktā tā ir skaidri norādījusi, ka, lai novērtētu šīs pašas preču zīmes aprakstošo raksturu, jāņem vērā arī citi atbilstoši faktori, tādi kā ar šo ģeogrāfisko nosaukumu apzīmētās vietas īpašību apzināšanās un saikne starp preču un pakalpojumu kategorijām un apstrīdēto preču zīmi.

34 Trešām kārtām, apstrīdētajā lēmumā Paplašinātā apelācijas padome ir izmantojusi dažādas Islandes iezīmes, kas, pēc tās domām, ļauj secināt, ka Islande ir valsts, kas var ražot daudzus dažādu preču veidus un sniegt plašu pakalpojumu klāstu.

35 Šajā ziņā, pirmām kārtām, jāatgādina, ka prasītāja apstrīd vispārzināmo faktu, ka Islande ir viena no videi visdraudzīgākajām valstīm pasaulē, Paplašinātās apelācijas padomes vērtējumu par Islandes it kā svarīgajām tirdzniecības attiecībām ar Savienības dalībvalstīm un Islandes tūrisma nozares raksturojumu kā “plaukstošu”. Paplašinātā apelācijas padome esot kļūdaini uzskatījusi, ka visbiežāk izmantotais Islandes preču eksporta mērķis ir Dānija, nevis Nīderlande, un tā esot pieļāvusi kļūdu faktos, uzskatot, ka Islande piegādā samērā plašu preču un pakalpojumu klāstu.

36 Tomēr jākonstatē, ka prasītāja neizvirza nevienu konkrētu argumentu vai pierādījumu, lai apšaubītu Paplašinātās apelācijas padomes vērtējumu patiesumu. Tādējādi jāuzskata, ka šo īpašību attiecībā uz Islandi vērtējums nevar tikt atspēkots ar prasītājas vispārējo un nedetalizēto argumentāciju. Turklāt, pirmkārt, to pierādījumu analīze, uz kuriem balstījusies Paplašinātā apelācijas padome apstrīdētajā lēmumā, ļauj apstiprināt, ka tie juridiski pietiekami pierāda, ka Islande ir videi draudzīga valsts, kas tostarp veicina tās kā tūristu galamērķa popularitāti (skat. apstrīdētā lēmuma 108., 109., 125., 126. un 146. punktu par konsekventu *Collins Dictionary* un *Encyclopedia Britannica* informāciju, kā arī it īpaši par *Íslandsstofa* (*Promote Iceland*) 2015. gadā Dānijā, Francijā, Vācijā un Apvienotajā Karalistē veikto aptauju par to, kā tūristi uztver Islandi, vai arī par datiem, kas izriet no *Tourism in Iceland in Figures*, *May 2016* (Tūrisms Islandē skaitļos, 2016. gada maijs)). Otrkārt, no minētajiem pierādījumiem izriet, ka Islande piedāvāja plašu preču

un pakalpojumu klāstu, vienlaikus uzturot nozīmīgas tirdzniecības attiecības ar EEZ valstīm (skat. it īpaši apstrīdētā lēmuma 127. punktu, kurā ir atsauce uz Islandes 2015. gada Statistikas reģistru, kā arī uz Islandes Statistikas biroja Ārējās tirdzniecības nodaļas priekšsēdētājas 2016. gada 27. janvāra paziņojumu par eksportu no Islandes uz Savienību laikposmā no 1999. līdz 2014. gadam). Turklāt minētie apstākļi pierāda, ka pēc apstrīdētās preču zīmes reģistrācijas pieteikuma iesniegšanas 2013. gada 12. februārī šīs tirdzniecības attiecības ir saglabājušās stabilas vai pat nedaudz pastiprinājušās.

37 Otrām kārtām, saistībā ar prasītājas un *INTA* iebildumiem attiecībā uz Islandes iezīmju, kas ņemtas vērā apstrīdētajā lēmumā, lai novērtētu saikni starp šo valsti un ar apstrīdēto preču zīmi aptvertajām precēm un pakalpojumiem, atbilstību, no šā sprieduma. 26. un 27. punktā atgādinātās judikatūras izriet, ka preču zīmēm ir aprakstošs raksturs, ja tās apzīmē noteiktas ģeogrāfiskas vietas, kuras jau ir pazīstamas vai ir pazīstamas saistībā ar attiecīgo preču un pakalpojumu kategoriju, kā arī tās, attiecībā uz kurām ir saprātīgi paredzēt, ka nākotnē tās izmantos uzņēmumi kā attiecīgo preču vai pakalpojumu kategorijas ģeogrāfiskās izcelsmes norādes.

38 No iepriekš minētā izriet, ka prasītāja kļūdaini apgalvo, ka šajā lietā bija jāizvērtē Islandes "reputācija" no konkrētās sabiedrības daļas viedokļa vai tāda, kāda tā varētu būt nākotnē saistībā ar precēm un pakalpojumiem, kas aptverti ar apstrīdēto preču zīmi. Proti, kā izriet no šā sprieduma 28. punktā atgādinātās judikatūras, jāņem vērā to apstākļu kopums, kādi tie bija 2013. gada 12. februārī, kā arī perspektīva, kas neaprobežojas tikai ar jautājumu par reputāciju. Turklāt Islandes dažādās iezīmes, ko ņēmusi vērā Paplašinātā apelācijas padome, ir svarīgas, lai noteiktu, cik lielā mērā attiecīgo preču vai pakalpojumu ģeogrāfiskajai izcelsmei no ieinteresēto personu viedokļa var būt nozīme, novērtējot attiecīgo preču vai pakalpojumu kvalitāti vai citas īpašības.

39 Šo pašu iemeslu dēļ prasītāja nevar pamatoti pārmest Paplašinātajai apelācijas padomei, ka tā ir ņēmusi vērā ekonomisko labklājību, tostarp iekšzemes kopprodukta (IKP), kvalificēta darbaspēka vai dažādu nozaru klātbūtnes novērtējumu, jo šie kritēriji varētu ļaut noteikt, vai Islande varētu kļūt zināma vai pazīstama kā attiecīgo preču un pakalpojumu ģeogrāfiskās izcelsmes vieta. No apstrīdētā lēmuma, it īpaši tā 146., 147., un 176. punkta beigu daļas, visaptverošas interpretācijas izriet, ka Paplašinātā apelācijas padome ir atzinusi Islandes ekonomikas atbilstošo raksturu (gan attiecībā uz kvantitatīviem aspektiem, tādiem kā IKP, gan uz kvalitātes aspektiem), lai apstiprinātu savu secinājumu par šīs valsts spēju ražot un piegādāt plašu preču un pakalpojumu klāstu un apstrīdētās preču zīmes aprakstošo raksturu konkrētās sabiedrības daļas uztverē. Šajā ziņā ir arī jāatgādina, ka no judikatūras izriet, ka IKP ir nozīme, nosakot ģeogrāfiskās vietas, kas apzīmēta ar apzīmējumu, kura reģistrācija tiek pieteikta, iezīmes un līdz ar to izvērtējot saikni starp precēm un pakalpojumiem, uz kuriem attiecas šis apzīmējums, un norādīto ģeogrāfisko nosaukumu (šajā ziņā skat. spriedumu, 2022. gada 23. februāris, *Govern d'Andorra/EUIPO* ("Andorra"), T-806/19, nav publicēts, EU:T:2022:87, 65. punkts). Šajā lietā no apstrīdētā lēmuma 118., 127. un 144. punkta turklāt izriet, ka Paplašinātā apelācijas padome ir ņēmusi vērā ekonomiskos rādītājus kopumā kopā ar statistikas datiem par eksportu un importu no Islandes.

40 Ņemot vērā iepriekš minēto, jāveic konkrēta pārbaude par to, vai apstrīdētā preču zīme reģistrācijas pieteikuma iesniegšanas brīdī ieinteresēto personu uztverē apzīmēja vietu, kurai ir saikne ar attiecīgo preču un pakalpojumu kategorijām, vai arī bija saprātīgi paredzēt, ka nākotnē šāda saikne varētu tikt konstatēta.

Par 29. un 30. klasē ietilpstošajām un ar apstrīdēto preču zīmi aptvertajām precēm

41 Pirmkārt, Paplašinātā apelācijas padome uzskatīja, ka pārtikas produktu, dzērienu un lauksaimniecības produktu ģeogrāfiskās izcelsmes norāde ir ne tikai ierasta tirdzniecības prakse, bet arī, ņemot vērā noteiktas preces, pienākums, lai nodrošinātu augstu patērētāju veselības aizsardzības līmeni un garantētu viņu tiesības uz informāciju. Tādējādi patērētāji, saskaroties ar valsts nosaukumu, kas norādīts uz šīm precēm, visticamāk, spētu uztvert to kā izcelsmes vietu un aprakstošā nozīmē, pat ja attiecīgā valsts nebūtu pazīstama vai nebūtu pazīstama saistībā ar konkrētu preci.

42 Otrkārt, Paplašinātā apelācijas padome uzskatīja, ka, lai gan Islande galvenokārt var tikt asociēta ar zivīm, jūras veltēm, gaļas un piena produktiem, tā ražo arī citus pārtikas produktus, piemēram, augļus, dārzeņus un garšaugus. Turklāt var pamatoti sagaidīt, ka siltumnīcās, ko apkurina ar ģeotermālo enerģiju, būs diezgan daudzveidīga pārtikas ražošanas jauda. Ņemot vērā, ka mājputni tiek audzēti un olas un graudaugi, alus, ūdens, augļu sulas un citi bezalkoholiskie dzērieni parasti tiek ražoti, iepakoti un pārdoti Eiropā, patērētāji varētu uzskatīt, ka šo produktu izcelsme, visticamāk, ir Islandē. Tas attiecas arī uz pārtikas taukiem un eļļām un jo īpaši rapšu, ko varētu audzēt aukstākā klimatā, eļļu.

43 Treškārt, Paplašinātā apelācijas padome nolēma, ka, lai gan Islandē netiek audzētas dažas 30. klasē ietilpstošās preces, tādas kā kakao, kafija, tēja, rīsi, sāgo un tapioka, tomēr tās tur var tikt apstrādātas un pielāgotas vietējai gaumei.

44 Prasītāja būtībā apgalvo, ka Paplašinātā apelācijas padome, izvērtējot saikni starp 29. un 30. klasē ietilpstošajām precēm un attiecīgo ģeogrāfisko nosaukumu, esot kļūdaini koncentrējusies uz faktu, ka Islande zināmā mērā ražoja pārtikas produktus, lai gan tie veidojot tikai nelielu daļu no šīs valsts eksportētajām precēm. Turklāt attiecībā uz noteiktām "eksotiskām" precēm Paplašinātās apelācijas padomes vērtējumi esot tīri teorētiski un tiem nav nozīmes. Bez tam prasītāja apgalvo, ka juridiskais pienākums norādīt preces izcelsmes valsti nekādi neietekmē šīs valsts nosaukuma kā preču zīmes izmantošanu.

45 Šajā ziņā, pirmām kārtām, jānorāda, ka 29. un 30. klasē ietilpstošās un ar apstrīdēto preču zīmi aptvertās preces ietver augu un dzīvnieku izcelsmes pārtiku un cilvēku patēriņam paredzētus šķidrumus, kas visi ietilpst pārtikas nozarē.

46 Saskaņā ar judikatūru lauksaimniecības pārtikas produktu apzīmēšana ar ģeogrāfiskās izcelsmes norādi, kas norāda vai var norādīt to ģeogrāfisko izcelsmi, atbilst vispārpieņemtajai praksei (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2003. gada 15. oktobris, *Nordmilch*/ITSB ("OLDENBURGER"), T-295/01, EU:T:2003:267, 42.–45. punkts). Šādu preču ģeogrāfisko izcelsmi var uzskatīt par tādu, kas konkrētās sabiedrības daļas skatījumā var būt īpaši nozīmīga, lai novērtētu attiecīgo preču kvalitāti vai citas īpašības, ņemot vērā arī vispārīgos veselības, ekonomiskos, vides, sociālos vai ētikas apsvērumus.

47 Otrām kārtām, jākonstatē, kā tas izriet no *EUIPO* administratīvā procesa lietas materiāliem, ka Islande ražo un eksportē dažāda veida lauksaimniecības pārtikas produktus, it īpaši zivis un zivju produktus, dažādu veidu gaļu, piena produktus, augļus un dārzeņus. Konkrētāk, no minētajiem lietas materiāliem izriet, ka Islande ražoja un eksportēja šīs preces laikposmā no 1999. līdz 2014. gadam, proti, laikposmā gan pirms, gan pēc apstrīdētās preču zīmes reģistrācijas pieteikuma datuma (skat. it īpaši apstrīdētā lēmuma 127. punktu, kurā ir atsauce uz Islandes

2015. gada statistikas reģistru, kā arī uz Islandes Statistikas biroja Ārējās tirdzniecības nodaļas priekšsēdētājas 2016. gada 27. janvāra paziņojumu par eksportu no Islandes uz Savienību laikposmā no 1999. līdz 2014. gadam).

48 Turklāt apstrīdētā lēmuma 154. punktā Paplašinātā apelācijas padome attiecībā uz dažiem citiem attiecīgajiem produktiem, piemēram, mājputniem un olām pamatoti ir norādījusi (skat. šā sprieduma 42. punktu), ka tos var audzēt un ražot visā Eiropā un līdz ar to arī Islandē. Tāpat pārtikas taukus un eļļas, jo īpaši rapšu eļļu, varētu ražot vai audzēt pat aukstākā klimatā, piemēram, Islandē. Tādējādi kopumā šīs ar apstrīdēto preču zīmi aptvertās 29. un 30. klasē ietilpstošās preces var tikt ražotas, iepakotas un tirgotas Islandē un eksportētas uz EEZ valstīm.

49 No tā izriet, ka apstrīdētās preču zīmes reģistrācijas pieteikuma iesniegšanas datumā Islande ražoja plašu ar apstrīdēto preču zīmi aptverto 29. un 30. klasē ietilpstošo preču klāstu; tā arī eksportēja šīs preces un varēja ražot citas preces. Ņemot vērā Islandes pašreizējo vai potenciālo šo preču ražošanas un eksporta spēju, jāuzskata, ka tad, ja kāda no 29. un 30. klasē ietilpstošajām precēm tiek tirgota ar apstrīdēto preču zīmi, var tikt uzskatīts, ka tās izcelsme ir šajā valstī. Šajā ziņā pretēji tam, ko apgalvo prasītāja, Paplašinātajai apelācijas padomei nevar pārmest, ka tā nav ņēmusi vērā apstākli, kas attiecas uz it kā "minimālo" Islandes eksportēto pārtikas produktu daļu. Pieņemot, ka pašreizējais pārtikas produktu eksports no Islandes kopumā nav relatīvi nozīmīga tās eksporta daļa, šāds apgalvojums neļauj apšaubīt aprakstošo saikni starp preču zīmi un 29. un 30. klasē ietilpstošajām precēm, ciktāl tajā nav ņemts vērā perspektīvs skatījums par saikni, kas saprātīgi var tikt veidota starp apstrīdēto preču zīmi un aptvertajām precēm.

50 Turklāt, tā kā prasītāja izvirza argumentus, lai apstrīdētu saiknes starp apstrīdēto preču zīmi un roņu gaļu esību, jānorāda, ka tā neapstrīd faktu, ka Islandē tiek ražota cita veida gaļa, piemēram, liellopu un teļa gaļa, aitas gaļa un cūkgaļa, un saskaņā ar administratīvajā procesā iesniegtajiem pierādījumiem Islande to eksportē. Tādējādi tās argumentācija nevar likt apšaubīt apstrīdētās preču zīmes aprakstošo raksturu attiecībā uz plašāku 29. klasē ietilpstošās "gaļas" kategoriju.

51 Attiecībā uz 30. klasē ietilpstošo kakao, kafiju un tēju, protams, ir taisnība, kā to apgalvo prasītāja, ka šīs preces to rakstura dēļ netiek audzētas Islandē un ka ir maz ticams, ka tās tur tiks audzētas nākotnē. Tomēr apstrīdētā lēmuma 152. un 155. punktā Paplašinātā apelācijas padome pamatoti ir norādījusi, ka tās tajā var tikt pārveidotas un pielāgotas vietējai gaumei. Paplašinātās apelācijas padomes minētie piemēri par tējas šķirnēm no Īrijas, Anglijas vai Skotijas, kur šī prece tomēr netiek audzēta, bet tiek piedāvātas mazumtirdzniecībā Savienībā, arī ir atbilstoši ilustratīvi piemēri. Šie apsvērumi ir piemērojami citām precēm, kas ietilpst attiecīgajās klasēs, piemēram, cukuram, šokolādei un šokolādes produktiem vai dažādiem augļu produktiem, kas var tikt audzēti un žāvēti, konservēti vai citādi pārstrādāti Islandē, it īpaši produktiem, kuru pamatā ir mellenes, kazenes vai sarkanās jāņogas (skat. apstrīdētā lēmuma 152. punktu).

52 Ja prasītājas apgalvojumi būtu jāsaprot tādējādi, ka tie attiecas uz to, ka nav pierādījumu, kas apstiprinātu tādu preču kā kakao, kafija vai tēja un citu šā sprieduma 51. punktā minēto preču pārstrādes vai pielāgošanas vietējām vēlmēm esību Islandē, tomēr jākonstatē, ka no konkrētās sabiedrības daļas viedokļa minētā iespēja joprojām bija saprātīga. Patiešām, šāda veida preces var būt saistītas ar īpašu mārketingu, kas izceļ preci, kuras garšas īpašības atbilst vietējai gaumei, vai citas īpašas iezīmes, kas saistītas ar to ģeogrāfisko izcelsmi.

53 Jānorāda, ka šīs preces, kā arī dažas citas 29. un 30. klasē ietilpstošās preces – tādas kā garšvielas, mērces, kečups un daudzas citas preces – pēc pielāgošanas var iegūt īpašas Islandei raksturīgas īpašības, ņemot vērā, piemēram, apstrādes metodes, kas ļauj izcelt īpašas garšas, un konkrētā sabiedrības daļa tās var uztvert kā tādas.

54 Ņemot vērā visu iepriekš minēto, jāsecina, ka Paplašinātā apelācijas padome pamatoti ir uzskatījusi, ka apstrīdētā preču zīme ir aprakstoša attiecībā uz 29. un 30. klasē ietilpstošajām precēm.

Par 35. klasē ietilpstošajiem ar apstrīdēto preču zīmi aptvertajiem pakalpojumiem

55 No vienas puses, ar apstrīdēto preču zīmi aptvertie 35. klasē ietilpstošie pakalpojumi būtībā attiecas uz mazumtirdzniecību veikalos un tiešsaistē. No otras puses, runa ir par reklāmas, mārketinga un veicināšanas pakalpojumiem, kā arī uzņēmuma organizēšanas un komerciālās izmantošanas pakalpojumiem.

56 Paplašinātā apelācijas padome būtībā uzskatīja, ka apstrīdēto preču zīmi var izmantot kā norādi uz vietu, no kuras parasti tiek sniegti 35. klasē ietilpstošie mazumtirdzniecības pakalpojumi. Turklāt konkrētā sabiedrības daļa šo preču zīmi varētu uztvert kā norādi uz preču, kas tiek tirgotas saistībā ar minētajiem pakalpojumiem, īpašu kvalitāti.

57 Prasītāja būtībā apgalvo, ka ir mazticams, ka 35. klasē ietilpstošo pakalpojumu izcelsmes valsts ir Islande, ņemot vērā tās zemo iedzīvotāju blīvumu un lielākoties neapdzīvoto teritoriju, kas neļaujot uzturēt pārtikas veikalu ķēdi. Turklāt prasītāja uzsver faktu, ka Islande "neeksportē" nevienu mazumtirdzniecības pakalpojumu.

58 Vispirms, lai gan lietas dalībnieki to nav apstrīdējuši, jānorāda, ka apstrīdētā lēmuma 160. punktā Paplašinātā apelācijas padome ir atgādinājusi, ka attiecīgie pakalpojumi ir "galvenokārt mazumtirdzniecības pakalpojumi". Minētā lēmuma 161. punktā šī pati padome analizēja saikni starp šiem pakalpojumiem un attiecīgo ģeogrāfisko nosaukumu, skaidri atsaucoties uz "mazumtirdzniecības vietām". Tomēr tā paša lēmuma 162.–164. punktā, analizējot šo saikni, tā neņēma vērā konkrēti norādītos pakalpojumus, atsaucoties uz "to pakalpojumu kategorijām, kuras aptver apstrīdētā preču zīme" (162. punkts), "[minētājiem] pakalpojumiem" vai "šiem pakalpojumiem" (163. punkts), "ar apstrīdēto preču zīmi aptvertajiem pakalpojumiem" un "attiecīgajiem pakalpojumiem" (164. punkts), turklāt šajos apstrīdētā lēmuma punktos citējot 2016. gada 20. jūlija spriedumu lietā *Internet Consulting/EUIPO – Provincia Autonoma di Bolzano-Alto Adige* ("SUEDTIROL") (T-11/15, EU:T:2016:422), kas pēc būtības attiecās uz komercdarbības vadības un uzņēmumu pārvaldīšanas pakalpojumiem.

59 Tādējādi, lai gan Paplašinātā apelācijas padome savā argumentācijā nav tieši atsaukusies uz uzņēmuma reklāmas, mārketinga un veicināšanas pakalpojumiem, kā arī uzņēmumu organizēšanas un komercdarbības pakalpojumiem, no apstrīdētā lēmuma 162.–164. punktā izklāstītā pamatojuma visaptverošas interpretācijas izriet, ka tie jāsaprot kā attiecināmi uz visiem ar apstrīdēto preču zīmi aptvertajiem pakalpojumiem, nevis tikai uz mazumtirdzniecības pakalpojumiem. Apsvērumi, kas saistīti ar pakalpojumu specifiskajām īpašībām, kuras varētu aprakstīt ar ģeogrāfisko nosaukumu "Islande", jo tie "piemēram, esot pielāgoti šajā reģionā darbojošos uzņēmumu specifiskām īpašībām, ko raksturo īpašs politiskais, administratīvais un valodas konteksts", principā attiecas tikai uz pakalpojumiem, kas būtībā ir reklāmas, mārketinga

un veicināšanas pakalpojumi, kā arī uzņēmuma organizācijas un komercdarbības pakalpojumiem, it īpaši tādēļ, ka šis apgalvojums attiecas uz profesionālo sabiedrību, kurai šie pakalpojumi ir paredzēti.

60 Katrā ziņā, tā kā prasītāja un *INTA* nav izvirzījušas argumentus par to, kā novērtēt nākotnes saikni starp šā sprieduma 58. un 59. punktā minētajiem pakalpojumiem un apstrīdētajā preču zīmē norādīto ģeogrāfisko nosaukumu, Vispārējā tiesa šajā analīzē galveno uzmanību pievērsīs minētajam vērtējumam, ņemot vērā būtībā tikai mazumtirdzniecības pakalpojumus, kā arī attiecīgo ģeogrāfisko nosaukumu.

61 Jāuzsver, ka ar apstrīdēto preču zīmi aptvertie mazumtirdzniecības pakalpojumi attiecas uz pārtikas precēm, dzērieniem un mājsaimniecības precēm, kuras visas tiek ražotas Islandē. Turklāt tas var attiekties uz tādām precēm kā zivis, jūras veltes vai citi jūras produkti, par kuriem prasītāja neapstrīd, ka Islande ir zināma kā to izcelsmes valsts.

62 Attiecībā uz prasītājas argumentiem, ka ar apstrīdēto preču zīmi aptvertie pakalpojumi netiek eksportēti un ka Islande nav atpazīstama saistībā ar šiem pakalpojumiem, kā arī argumentiem, kas balstīti uz to, ka Islandes iedzīvotāju skaits liedz šai valstij uzturēt pārtikas veikalu tīklu – tos nevar atbalstīt to pašu iemeslu dēļ, kas izklāstīti 37. un 38. punktā, turklāt atšķirībai atkarībā no attiecīgā ģeogrāfiskā apgabala iedzīvotāju skaita nav nozīmes. Proti, ir pamatoti uzskatīt, ka tad, ja attiecīgie pakalpojumi ir aptverti ar apstrīdēto preču zīmi, tie tiks uztverti kā sniegti veikalos, kuri atrodas šajā valstī.

63 Ņemot vērā iepriekš minēto, jānorāda, ka Paplašinātā apelācijas padome pamatoti ir uzskatījusi, ka apstrīdētā preču zīme ir aprakstoša attiecībā uz 35. klasē ietilpstošajiem pakalpojumiem.

Par dažiem prasītājas un INTA vispārīgiem apgalvojumiem

64 Neviens no pārējiem prasītājas un *INTA* argumentiem nevar atspēkot Paplašinātās apelācijas padomes secinājumu par apstrīdētās preču zīmes aprakstošo raksturu attiecībā uz precēm un pakalpojumiem, kurus tā aptver.

65 Pirmām kārtām, prasītāja un *INTA* norāda, ka Paplašinātā apelācijas padome ir pieļāvusi tiesību kļūdu, būtībā uzskatot, ka valstu nosaukumu reģistrācija noteikti ir pretrunā Regulas Nr. 207/2009 7. panta 1. punkta c) un f) apakšpunktā paredzētajam absolūtajam atteikuma pamatam neatkarīgi no attiecīgajām precēm vai pakalpojumiem.

66 Tomēr jākonstatē, ka šāds apgalvojums izriet no kļūdainas apstrīdētā lēmuma izpratnes. Proti, kā izriet no šī paša lēmuma, it īpaši tā 94.–214. punkta visaptverošas interpretācijas, Paplašinātā apelācijas padome ir veikusi detalizētu apstrīdētās preču zīmes aprakstošā rakstura analīzi, ņemot vērā visas attiecīgās preces un pakalpojumus.

67 Otrām kārtām, jākonstatē, ka pretēji tam, ko apgalvo prasītāja, ne apstrīdētās preču zīmes tipogrāfiskais izpildījums, ne krāsa nepiešķir tai neierastu vai uzkrītošu efektu. Minētās preču zīmes vārdiskais elements ir attēlots standarta balto burtu šriftā bez jebkādām tipogrāfiskām īpatnībām. Lai gan, protams, tas ir izvietots uz sarkana, oranža un dzeltena taisnstūra fona, kura dzeltenā un oranžā krāsa rada nedaudz izbalējušu iespaidu, krāsainais fons, jo īpaši oranžā un dzeltenā krāsa, pēc būtības ir ierasts reklāmā vai uz iepakojuma, tāpēc patērētājs to uzskata par dekoratīvu elementu.

68 Šādos apstākļos Paplašinātā apelācijas padome pamatoti ir uzskatījusi, ka apstrīdētās preču zīmes grafiskie elementi kalpoja tikai šīs preču zīmes vārdiskā elementa izcelšanai un nekādā veidā nemainīja šī elementa sniegto aprakstošo saturu.

69 Trešām kārtām, attiecībā uz prasītājas argumentu, saskaņā ar kuru Regulas Nr. 207/2009 12. panta b) punkts (kļuvis par Regulas 2017/1001 14. panta b) punktu) ļauj nodrošināt nosaukuma "Iceland" izmantošanu attiecībā uz Islandes komercsabiedrībām, jākonstatē, ka tiesību norma "[Eiropas Savienības] preču zīmes darbības ierobežojums" ir formulēta šādi:

"Eiropas Savienības preču zīme tās īpašniekam nedod tiesības aizliegt trešai personai darījumos izmantot:

[..]

b) norādes, kurām nav atšķirtspējas vai kuras attiecas uz preču vai pakalpojumu veidu, kvalitāti, daudzumu, paredzēto nolūku, vērtību, ģeogrāfisko izcelsmi, preču izgatavošanas vai pakalpojumu sniegšanas laiku vai citam preču vai pakalpojumu īpašībām;

[..]

ar nosacījumu, ka tās izmanto saskaņā ar godīgu praksi rūpnieciskās vai komerciālās lietās."

70 Šā sprieduma 69. punktā atgādinātās tiesību normas mērķis it īpaši ir risināt problēmas, kuras rodas, ja ir reģistrēta preču zīme, kas pilnībā vai daļēji veido kādu ģeogrāfisku nosaukumu, un trešām personām tā nepiešķir tiesības izmantot šādu nosaukumu kā preču zīmi, bet tikai nodrošina, ka tās to var izmantot aprakstošā veidā, t.i., kā norādi uz ģeogrāfisko izcelsmi, ar nosacījumu, ka tā izmantošana atbilst godīgai rūpnieciskai vai komerciālai praksei (šajā nozīmē un pēc analoģijas skat. spriedumu, 1999. gada 4. maijs, *Windsurfing Chiemsee*, C-108/97 un C-109/97, EU:C:1999:230, 26.–28. punkts).

71 Pretēji tam, ko, šķiet, apgalvo prasītāja, apstāklis, ka Regulas Nr. 207/2009 12. panta b) punkts nodrošina, ka visi saimnieciskās darbības subjekti var brīvi izmantot norādes, kas attiecas uz preču vai pakalpojumu īpašībām, neļauj nodrošināt minētās regulas 7. panta 1. punkta c) apakšpunkta pamatā esošo vispārējo interešu aizsardzību. Gluži pretēji – minētais apstāklis norāda uz interesi, lai Regulas Nr. 207/2009 7. panta 1. punkta c) apakšpunktā paredzētais absolūtais spēkā neesības pamats faktiski tiktu piemērots visiem apzīmējumiem, kas var apzīmēt preču vai pakalpojumu īpašības, attiecībā uz kuriem tos lūgts reģistrēt kā preču zīmi (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2011. gada 10. marts, *Agencja Wydawnicza Technopol*/ITSB, C-51/10 P, EU:C:2011:139, 61. punkts un tajā minētā judikatūra). Tādēļ prasītājas arguments ir jānoraida kā nepamatots.

72 Visbeidzot, ceturtām kārtām, šķiet, ka prasītāja pārmet Paplašinātajai apelācijas padomei, ka tā kā nepieņemamu ir noraidījusi 2019. gada 2. augustā veikto aptauju, kurā ņemtas vērā 2019. gada jūnijā notikušās telefonsarunas.

73 Tomēr, lasot kopsakarā it īpaši apstrīdētā lēmuma 137., 138., 157. un 196. punktu, jākonstatē, ka Paplašinātā apelācijas padome analizēja nevis 2019. gada 2. augusta notikušās aptaujas pieņemamību, bet gan tās pierādījuma spēku.

74 Turklāt, pat pieņemot, ka prasītāja vēlas apstrīdēt vērtējumu par šīs aptaujas pierādījuma spēku, pietiek ar norādi, ka tā neizdara nekādus konkrētus secinājumus par to, kāda ietekme minētajai aptaujai būtu bijusi attiecībā uz apstrīdētās preču zīmes aprakstošā rakstura vērtējumu. Katrā ziņā, kā to apstrīdētā lēmuma 157. punktā pamatoti ir uzskatījusi Paplašinātā apelācijas padome, tas vien, ka respondentiem tiek jautāts, par kādām precēm viņi iedomājas, sastopoties ar apstrīdēto preču zīmi, nav nekļūdīgs un piemērots kritērijs, lai novērtētu šīs preču zīmes aprakstošo raksturu, kas vienmēr ir jāvērtē, ņemot vērā ar šo preču zīmi aptvertās preces un pakalpojumus (skat. šā sprieduma 23. punktā minēto judikatūru).

75 Ņemot vērā visu iepriekš minēto, pirmais pamats ir jānoraida.

Par otro prasības pamatu – Regulas Nr. 207/2009 7. panta 1. punkta b) apakšpunkta pārkāpumu

76 Ar otro prasības pamatu prasītāja, kuru atbalsta *INTA*, būtībā norāda, ka Apelācijas padome ir pārkāpusi Regulas Nr. 207/2009 7. panta 1. punkta b) apakšpunktu.

77 *EUIPO* un *Icelandic Trademark Holding* apstrīd prasītājas un *INTA* argumentus.

78 Tā kā no Regulas Nr. 207/2009 7. panta 1. punkta izriet, ka, lai apzīmējumu nevarētu reģistrēt kā Eiropas Savienības preču zīmi, pietiek ar to, ka ir piemērojams viens no tajā uzskaitītajiem absolūtajiem atteikuma pamatiem, un ņemot vērā, ka ir noraidīts prasītājas pirmais pamats, kas attiecas uz Paplašinātās apelācijas padomes secinājumu, saskaņā ar kuru šīs regulas 7. panta 1. punkta c) apakšpunkts ir piemērojams, lai apstrīdēto preču zīmi atzītu par spēkā neesošu attiecībā uz visām ar to aptvertajām precēm un pakalpojumiem, nav jāpārbauda prasītājas izvirzītā otrā pamata, kas attiecas uz minētās regulas 7. panta 1. punkta b) apakšpunkta pārkāpumu, pamatotība.

79 Ņemot vērā iepriekš minēto, otrais pamats un līdz ar to visa prasība kopumā ir jānoraida.

Par tiesāšanās izdevumiem

80 Atbilstoši Vispārējās tiesas Reglamenta 134. panta 1. punktam lietas dalībniekam, kuram nolēmums ir nelabvēlīgs, piespriež atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, ja to ir prasījis lietas dalībnieks, kuram nolēmums ir labvēlīgs.

81 Tā kā tiesas sēde ir notikusi un tā kā prasītājai spriedums ir nelabvēlīgs, tai jāpiespriež atlīdzināt tiesāšanās izdevumus saskaņā ar *EUIPO* un *Icelandic Trademark Holding* prasījumiem.

82 Atbilstoši Reglamenta 138. panta 3. punktam *INTA* savus tiesāšanās izdevumus sedz pati.

Ar šādu pamatojumu

VISPĀRĒJĀ TIESA (septītā palāta)

nospriež:

1) **Prasību noraidīt.**

2) ***Iceland Foods Ltd* sedz savus, kā arī atlīdzina Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma biroja (*EUIPO*) un *Icelandic Trademark Holding ehf* tiesāšanās izdevumus.**

3) ***International Trademark Association* (*INTA*) savus tiesāšanās izdevumus sedz pati.**

Kowalik-Bańczyk Buttigieg Dimitrakopoulos

Pasludināts atklātā tiesas sēdē Luksemburgā 2025. gada 16. jūlijā.

[Paraksti]